

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 23 juli 2008 in zaak nrs.
08/14202 en 08/14205 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 april 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

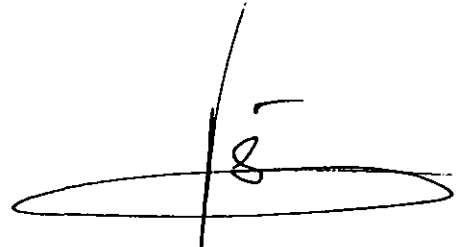
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 december 2008

343-562.

Verzonden: 12 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line crossing it near the center, and a small loop at the end of the vertical line.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Voorzieningenrechter

Registratienummer: Awb 08/14205 (voorlopige voorziening)

Awb 08/14202 (beroep)

Uitspraak

in het geding tussen:

geboren op
van Afghaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0709.28.0400, verzoekster,
gemachtigde mr. H.M.A. Breuls, advocaat
Nieuw-Amsterdam;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. C. Bijsterbosch,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1. Procesverloop

Op 28 september 2007 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 21 april 2008 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat Denemarken verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Bij brief van 22 april 2008 is daartegen beroep ingesteld. Verzoekster mag de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten. Bij verzoek van 22 april 2008 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brief van 20 mei 2008. Op 13 juni 2008 en 24 juni 2008 zijn nadere stukken ingediend.

Het verzoek is ter zitting van 15 juli 2008 behandeld. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat wordt voldaan aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekster in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

2.2 Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag. In dit geval is van toepassing Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (Verordening).

2.3 Denemarken heeft op 8 februari 2008 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid onder e Verordening aanvaard.

2.4 Verzoekster doet een beroep op artikel 16, derde lid Verordening, zij stelt het grondgebied van de lidstaten ten minste drie maanden te hebben verlaten. Verzoekster is 61 jaar oud, analfabeet en heeft in het eerste gehoor verklaard dat zij geheugenverlies heeft, waardoor zij wellicht tegenstrijdig heeft verklaard over haar verblijf buiten het grondgebied van de lidstaten. Haar vliegticket is zoek. Verzoekster heeft bij de gronden van haar beroep vertaalde medische documenten overgelegd waaruit blijkt dat verzoekster zich op 28 juli 2007 in Afghanistan bevond. Verzoekster stelt dat verweerder ten onrechte heeft aangenomen dat Denemarken verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielerzoek, omdat verzoekster voor haar komst naar Nederland gedurende drie maanden, te weten zes maanden, buiten het Dublingebied heeft verbleven, zodat Denemarken op grond van artikel 16, derde lid, Verordening niet verplicht is het asielerzoek te behandelen.

2.5 Op grond van artikel 16, derde lid, Verordening komen de in artikel 16, eerste lid, Verordening genoemde verplichtingen te vervallen indien de betrokken onderdaan van een derde land het grondgebied van de lidstaten ten minste drie maanden heeft verlaten, tenzij hij houder is van een geldige verblijfstitel die door de verantwoordelijke lidstaat is afgegeven.

2.6 Verzoekster heeft haar verblijf in Afghanistan in de zomer van 2007 slechts onderhouden met een medisch stuk afkomstig van een medisch laboratorium uit Kabul, gedateerd op 28 juli 2007. Nog daargelaten dat het hier een kopie betreft, overweegt de voorzieningenrechter dat uit de aard van het document niet blijkt dat verzoekster persoonlijk bij de medische bloedonderzoeken aanwezig diende te zijn. Voorts bevat het document enkel de datum 28 juli 2007. Hieruit blijkt niet dat verzoekster ten minste gedurende een periode van drie maanden het grondgebied van de lidstaten heeft verlaten.

2.7 Verzoekster heeft aangevoerd dat zij een beroep doet op artikel 3, tweede lid en artikel 15, tweede lid Verordening. Verzoekster is een alleenstaande vrouw met een broze gezondheid, afhankelijk van de zorg van haar kinderen. Verzoekster is van mening dat zij niet terug kan keren naar Denemarken, aangezien zij medische klachten heeft en erg afhankelijk is van haar

zoon, die in Nederland woont. Eiseres is onder meer afhankelijk van haar zoon nu zij analfabeet is en last heeft van vergeetachtigheid. Dat deze zoon niet ook in Denemarken verbleef toen verzoekster daar verbleef, mag waar zijn, maar de klachten van verzoekster zijn inmiddels verergerd.

Er is een huisartsenjournaal, gedateerd op 16 juni 2008, overgelegd, die de medische situatie van verzoekster tussen 18 oktober 2007 en 10 juni 2008 weergeeft. Hieruit blijkt dat verzoekster lijdt aan diabetes mellitis (type II), overgewicht heeft, heeft gehoest, nekkklachten en maagklachten heeft, en last heeft van pijn in polsen en knieën. Zij is geopereerd aan carpaal tunnelsyndroom.

2.8 Artikel 3, tweede lid, Verordening geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Verordening het asielverzoek te behandelen.

2.9 Op grond van artikel 15, eerste lid, Verordening kan iedere lidstaat, ook wanneer hij met toepassing van de in deze Verordening vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, gezinsleden en andere afhankelijke familieleden herenigen op humanitaire gronden, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden. In dat geval behandelt deze lidstaat op verzoek van een andere lidstaat het asielverzoek van de betrokkene. De beide betrokkenen moeten hun instemming geven.

2.10 Uit het beleid van verweerder, zoals vastgelegd in paragraaf Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) volgt, voor zover van belang, dat in elk geval geen gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheid van artikel 3, tweede lid, juncto artikel 15 Vo 343/2003 bij situaties waarin een gezinslid een asielverzoek indient en hereniging of voortzetting van de gezinsband beoogt met een gezinslid dat op reguliere gronden toelating geniet. Dit beleid is naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet onredelijk. Nu de zoon van verzoekster is genaturaliseerd tot Nederlander en derhalve op reguliere gronden toelating geniet, kan het beroep van verzoekster op artikel 3, tweede lid Verordening, in samenhang met artikel 15 Verordening reeds daarom niet slagen.

2.11 Verzoekster heeft onvoldoende onderbouwd dat haar medische toestand een overdracht aan Denemarken in de weg staat. Anders dan gesteld, is niet gebleken dat behandeling van haar medische klachten niet in Denemarken kan plaatsvinden. De gestelde vergeetachtigheid blijkt niet uit de overgelegde medische stukken. De afhankelijkheid van haar zoon is dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.12 Met betrekking tot het beroep van verzoekster op artikel 4 Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming (Definitierichtlijn), overweegt de voorzieningenrechter dat dit beroep niet kan slagen, reeds nu verzoekster haar verklaringen slechts zeer ten dele met relevante stukken heeft onderbouwd.

2.13 Verzoekster heeft zich daarnaast beroepen op de algemene afwijkingsbevoegdheid van verweerder, neergelegd in artikel 4:84 Awb. Voor toepassing van artikel 4:84 Awb is in casu geen plaats nu in de Verordening en in verweerders beleid reeds een afwijkingsbevoegdheid is uitgewerkt.

2.14 Het beroep heeft geen redelijke kans van slagen, zodat het verzoek wordt afgewezen.

Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.

2.15 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

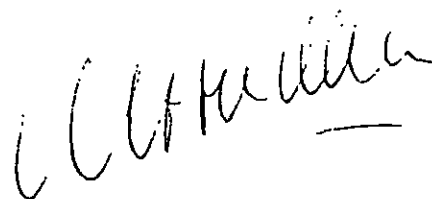
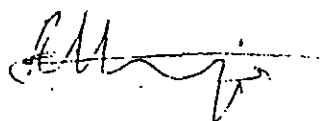
3. Beslissing

De voorzieningenrechter

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen af;
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. R.D. Hemminga als griffier, op

23 JULI 2008

Afschrift verzonden op: 23 JULI 2008

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Fw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

mw. mr. I.M. Hidding
mw. mr. H.M.A. Breuls
advocaten & procureurs

Vaart NZ 37
7833 HB Nieuw Amsterdam

t 0591 551350
f 0591 552219
e office@advocatenkantoorhidding.nl
i www.advocatenkantoorhidding.nl

advocatenkantoor
Hidding

19 augustus 2008
datum

inzake
Staat

IND-nummer: 0709.28.0400
hoger beroep

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S GRAVENHAGE
tevens per fax: 070-3651380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11.9. AUG 2008	
ZAAKNR.	
AAN: <i>13</i>	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

_____ geboren op _____ van Afghaanse nationaliteit, thans verblijvende te Denemarken, te dezer zake woonplaats kiezende te Nieuw-Amsterdam aan de Vaart NZ 37, ten kantore van de advocaat en procureur mr. H.M.A. Breuls, die verklaart tot het indienen van het onderhavige beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn;

Appellante stelt hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de Arrondissementsrechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle d.d. 23 juli 2008, AWB 08/14205 (productie 1), aan appellantes gemachtigde verzonden 23 juli 2008, waarbij het beroep van appellante tegen het besluit van verweerder d.d. 21 april 2008 ongegrond is verklaard.

Appellante heeft op 28 september 2007 een verzoek ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 21 april 2008 is deze aanvraag afgewezen (productie 2), appellante heeft hiertegen beroep (productie 3) ingediend. Het beroep is ter zitting van 15 juli 2008 behandeld. Bij uitspraak van 4 23 juli 2008 heeft de Rechtbank Zwolle het beroep ongegrond verklaard. Tegen laatstgenoemde uitspraak keert zich dit appelschrift. Het berust op de navolgende grieven.

GRIEVEN

Grief 1.

Op pagina 2/4, r.o. 2.6 overweegt de Rechtbank:

"Verzoekster heeft haar verblijf in Afghanistan in de zomer van 2007 slechts onderbouwd met een medisch stuk afkomstig van een medisch laboratorium uit Kabul, gedateerd op 28 juli 2007. Nog daargelaten dat het hier een kopie betreft, overweegt de voorzieningenrechter dat uit de aard van het document niet blijkt dat verzoekster persoonlijk bij de medische bloedonderzoeken aanwezig diende te zijn".

De grief richt zich tegen het gegeven dat de Rechtbank geen oordeel heeft gegeven over het standpunt van appellante dat de els van verweerder dat het moet gaan om documenten waarvan de authenticiteit kan worden vastgesteld een els is die in de asielprocedure wordt gesteld maar dat voor die els geen grondslag is te vinden in de Dublinverordening. Nu de Rechtbank zich hierover ten onrechte niet heeft uitgelaten en dit aspect naar het oordeel van appellante een rechtsvraag betreft ten behoeve van de rechtseenheid en de rechtsontwikkeling, wordt uw college verzocht de zaak om die reden terug te verwijzen naar de Rechtbank om alsnog een oordeel over dit aspect te geven.

Grief 2.

Op pagina 2/4, r.o. 2.6 overweegt de Rechtbank:

"Verzoekster heeft haar verblijf in Afghanistan in de zomer van 2007 slechts onderbouwd met een medisch stuk afkomstig van een medisch laboratorium uit Kabul, gedateerd op 28 juli 2007. Nog daargelaten dat het hier een kopie betreft, overweegt de voorzieningenrechter dat uit de aard van het document niet blijkt dat verzoekster persoonlijk bij de medische bloedonderzoeken aanwezig diende te zijn".

De grief richt zich tegen het gegeven dat de Rechtbank hier een eigen oordeel in de plaats stelt van het oordeel van verweerder met de overweging dat uit de aard van het document niet blijkt dat appellante persoonlijk bij de medische bloedonderzoeken aanwezig diende te zijn. Ten onrechte geeft de Rechtbank geen oordeel over de wijze waarop verweerder met het document is omgegaan. Voorts is appellante van mening dat uit de aard van het onderzoek, zijnde een medisch bloedonderzoek, ondubbelzinnig vast staat dat appellante hierbij persoonlijk aanwezig is geweest. Het meewerken aan een bloedonderzoek is per definitie iets wat niet door een ander kan worden gedaan. Dit essentiële aspect heeft de Rechtbank ten onrechte niet onderkend.

Grief 3.

Op pagina 3/4, r.o. 2.12 overweegt de Rechtbank:

"Met betrekking tot het beroep van verzoekster op artikel 4 Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchtelingen of als personen die anderszins internationale bescherming behoeven en de inhoud van de verleende bescherming (Definitierichtlijn), overweegt de voorzieningenrechter dat dit beroep niet kan slagen, reeds nu verzoekster haar verklaringen slechts zeer ten dele met relevante stukken heeft onderbouwd".

De grief richt zich tegen het feit dat de Rechtbank van oordeel is dat een beroep op artikel 4 van de Definitierichtlijn niet kan slagen aangezien appellante haar verklaringen slechts zeer ten dele met relevante stukken heeft onderbouwd. Het is juist vanwege de onmogelijkheid van appellante om aan meer relevante stukken te komen, dat een beroep op dit artikel is gedaan. Appellante is van oordeel dat dit ook de strekking van artikel 4 van de Definitierichtlijn is, te weten in samenwerking met de verzoeker de relevante elementen van verzoeker beoordelen. Appellante is van mening dat gelet op artikel 4 van de Definitierichtlijn het van verweerder verwacht mocht worden dat navraag werd gedaan bij de Deense autoriteiten om vast te kunnen stellen per wanneer appellante zich buiten het Dublingebied bevond. Hoewel dit namens appellante in het beroepschrift naar voren is gebracht, wordt hier ten onrechte door de Rechtbank niet inhoudelijk op ingegaan.

Grief 4.

Op pagina 3/4, r.o. 2.13 overweegt de Rechtbank:

"Verzoekster heeft zich daarnaast beroepen op de algemene afwijkingsbevoegdheid van verweerder, neergelegd in artikel 4:84 Awb. Voor toepassing van artikel 4:84 Awb is in casu geen plaats nu in de Verordening en in verweerdens beleid reeds een afwijkingsbevoegdheid is uitgewerkt".

De grief richt zich tegen het gegeven dat de Rechtbank van oordeel is dat voor toepassing van artikel 4:84 Awb in casu geen plaats is. Het feit dat verweerder beleidsregels heeft opgesteld waarin de betekenis van artikel 3, juncto artikel 15 van de Dublinverordening wordt ingeperkt, brengt naar het oordeel van appellante automatisch met zich mee dat er altijd een mogelijkheid moet bestaan om een uitzondering te maken op het beperkende beleid dat door verweerder is opgesteld. Om die reden kan appellante de Rechtbank niet volgen in de reden waarom er in casu geen plaats zou zijn voor toepassing van artikel 4:84 Awb.

- 3 -

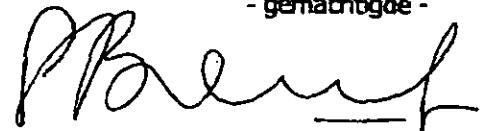

advocatenkantoor
Hidding

Appellante stelt zich op het standpunt dat de uitspraak van de Rechtbank Zwolle in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel tot stand is gekomen. Appellante stelt zich evenzeer op het standpunt dat het appelschrift behandeling behoeft in verband met vragen die beantwoording behoeven in verband met de rechtseenheid en rechtsontwikkeling.

Redenen waarom appellant uw Afdeling verzocht de uitspraak d.d. 23 juli 2008, registratienummer AWB 08/14205, van de rechtbank 's-Gravenhage zitting houdende te Zwolle, te vernietigen en, opnieuw rechtdoende, het beroep van appellante tegen het besluit van verweerder gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide instanties.

- gemachtigde -

Bijlage